

## Sztahánovisták szép feladata

Kerek harminc esztendeje, hogy az Újszegedi Kender-Lenszöv munkása, szövönője Becker Györgyné többszörös sztahánovista és a szakma kiváló dolgozója. Ő is bizony ügyvel-bajjal sajátította el a szövést és az gyakorta igen keserves volt. Ma már nem „félteve őrzött titok” egy-egy jó munkamódszer, hanem az a célkitűzés, hogy általános gyakorlattá váljon. Maga Becker Györgyné is szívesen tanítja az új munkásokat, a gyengébbek termelőket, és ad számukra hasznos tanácsokat. S a szabad évek alatt Szeged üzemében is a sztahánovisták százai formálódtak, akik a technikát, a korszerű gyártási eljárást alkalmazva előre vitték a termelést, az előrehaladás ügyét.

A Sztahánov-mozgalom Szegeden eredményes múltra tekinthet vissza. Most a mozgalom szerepe megnőtt, s abban is áll, hogy segítenie kell az MDP Központi Vezetősége márciusi határozatában megjelölt ipari feladatokat végrehajtását; a termelékenység növelését, az önköltség csökkentését. Így — a több és gazdaságosabb munkával — jutunk előre az életszínvonal növelésének útján. Az igazi sztahánovista nemcsak saját munkájával tördöl, hanem munkamódszerét át is adja. S amikor ezt teszi, nemcsak abban segít, hogy a gyengébben termelő munkatársra teljesítménye emelkedjék, hanem nevel is, növeli munkatársának öntudatát. Az Újszegedi Kender-Lenszöv szövődésében a kommunista sztahánovisták kezdeményezésére, az üzem rész sztahánovistái — párttagok és pártönkivüliek — patronálják a szakmában kellő jártassággal nem bíró, száz százalékon alul teljesítő munkatársukat. Ez abban nyilvánul meg, hogy a sztahánovisták munkaidejük letele után odaállnak munkatársuk gépe mellé, s tanítják őket a helyes, eredményes vezető munkára. Az Újszegedi gyárban Csengeri Pálné szövönő, aki párttag — Gógán Sándornét patronálja, akinek a munkamódszer-átadás nyomán 15 százalékkal nőtt a teljesítménye, ugyanakkor munkájának minősége is száz százalékos. Szveken Ferencné pártönkivüli sztahánovista Györfi Katalint segíti rendszeresen. Györfi Katalin korábban általában nem érte el a száz százalékos. A legutóbbi értékelésről azonban éppen az elvtársi segítségnyújtás következtében teljesítménye 127 százalékra emelkedett. Az elvtársi segítségnyújtás helyes módszerét alkalmazzák az Újszegedi gyár előkészítő és kikészítő üzemrészeiben is.

Az Újszegedi gyár sztahánovistáinak patronáló munkája sajnos nem általános Szeged üzemében. Sőt olyan jelenség mutatkozik az üzemek egész sorában, hogy a Sztahánov-mozgalom bizonyos értelemben „leszűkül”.

Mutatkozik ez abban, hogy a sztahánovisták nemigen adják át tapasztalataikat, csak papíron léteznek nem egy helyen a sztahánovista kör, a gyakorlatban nem. Ez abból is ered, a többi között, hogy az üzemek párt- és szakszervezetek, a gazdasági vezetők, a műszakiak kevésbé, vagy itt-ott egyáltalán nem tördöltek a Sztahánov-mozgalom fejlesztésével. A Szegedi Textilművekben is kevés gondot fordítottak a Sztahánov-mozgalomra, annak segítésére. Hozzáfogtak ennek a hibának a megszüntetéséhez, hogy a sztahánovisták elvtársi segítséget is adjanak a munkában elmaradóknak.

Kitüntető és szép feladat a sztahánovisták számára a munkában elmaradók segítése. S ha egyre csökken az üzemekben a száz százalékon alul teljesítők száma — a sztahánovisták segítségével —, akkor ez több terméket jelent. Mindannyiunk érdeke ez! A munkamódszerét átadó sztahánovistának pedig jóleső érzés és öröm is az, ha az általa patronált munkatársra növeli teljesítményét. Gondos munkával érjük el, hogy a sztahánovisták minden üzemben — hasonlóan az Újszegedi gyár sztahánovistáihoz — elvtársi segítséget adjanak az elmaradóknak. A pártszervezetek, illetve a pártbizalmiak adják pártmegbízatásuként a sztahánovistáknak a gyengébben termelő munkás segítését. A helyes módszerek átadásánál, mint minden feladatnál, a kommunizmusnak kell az élen járni. Az elvtársi segítségnyújtással növekszik a termelés, javul a minőség, kevesebb lesz a selejt, az önköltség. A munkamódszer-átadás is szükséges ahhoz, hogy az üzemek becsülettel teljesítsék a harmadik negyedévi, az ez évi terv minden mutatóját, a vállalást.

Elegendhetetlen, hogy minden üzemben kielégítően, jelentőségének megfelelően foglalkozzanak a Sztahánov-mozgalommal, a sztahánovisták nevelésével, a munkamódszer-átadás kiszélesítésével. Legyen a sztahánovisták, kiváló dolgozók társadalmi munkája az is, hogy segítik tapasztalataik átadásával az elmaradókat. A vezetők segítségük a sztahánovista körök munkáját, illetve azt, hogy a gyakorlatban működjenek. A műszakiakra is feladat hárul a Sztahánov-mozgalom előrevitelénél. A sztahánovisták, kiváló dolgozók kezdeményezzenek bátran, újítsanak, s mutassanak példát mindezzel együtt a korszerű technológia alkalmazására. A sztahánovista körök a műszakiakkal együtt jól hozzájárulhatnak egy-egy fontos termelési kérdés megoldásához.

Minden lehetőség adva, hogy még szélesebben kibontakoztassuk a sztahánovista-mozgalmat, az elvtársi segítségnyújtást. Eljenek ezzel a lehetőséggel minden üzemben, hiszen ez a nép javát szolgálja.

## Fogadás a koreai Rákosi Mátyás Kórház dolgozóinak tiszteletére

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a koreai Rákosi Mátyás Kórház egészségügyi dolgozó VI. csoportjának megérkezése és a VII. csoport második részének indulása alkalmából hétfőn délután fogadást adott. A fogadáson résztvett Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, Román József, egészségügyi miniszter, Darabos Iván, az Elnöki Tanács titkára, Simonovits Lajos és Drexler Miklós egészségügyi miniszterhelyettesek, Róza Irén a külügyminisztérium I. politikai főosztályának helyettes vezetője. Jelen volt a fogadáson Mun Cse Azu, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének tanácsosa.

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke a fogadáson beszédet mondott. (MTI).

## Előre ifjúság

## Az Ecsetgyárban minden fiatal tagja a DISZ-nek

Fellendült az élet a DISZ-fiatalok között a Szegedi Ecsetgyárban. Ezt a fellendülést főként az új vezetőségválasztó taggyűlés óta tapasztalhatjuk. Az új vezetőség jobban foglalkozik a fiatalokkal. Az Ecsetgyárban minden fiatal tagja a DISZ-szervezetnek. Azok is, akik még a közelmúltban különböző indokokkal vonakodtak belépni szervezetünkbe. Hogy ezt elérhettük, az elsősorban jó szervező munkának, a DISZ-tagok példamutatásának és az idősebb dolgozók nevelésének az eredménye.

Nemrég fejeztük be a DISZ „Petőfi”-szeminárium anyagát jó eredménnyel. Szervezetünk máris megszervezte a VIT-tanfolyamot, ahol Doktor Lajos elvtárs ismertette a VIT jelentőségét, célkitűzéseit. Doktor elvtárs előadásában bemutatta nekünk, fiataloknak a régi rendszer és a kapitalista világ népnepnyűző, munkásellenes politikáját, melyből megismerhettük, milyen sorsa volt akkor az ifjúságnak.

Az ecsetgyári fiatalok kivették részüket a VIT-bélyeg vásárlásában is. Egyetlen DISZ-tag sem volt, aki ne vásárolt volna bélyegét. A VIT-tiszteletére egyhetes VIT-versenyt elindítottunk és a magasán teljesítőket, valamint a jó minőségű munkát végzőket jutalmaztuk.

Fellendülőben van üzemünkben az oly rég szunyadozó sport és kulturmunka is. Fiataljaink tördölnek a termelési problémákkal is, ezt bizonyítja, hogy önköltség-csökkentő és minőségi brigádokat alakítottak, hogy ezzel is elősegítsék a 20 budapesti

## Képek a kultúrotthonok fesztiváljáról

Mikor csütörtök este megkezdődött a kultúrotthonok fesztiválja, mindenki várakozással tekintett a szegedi Nemzeti Színház színpadára. A közönség és a kultúraktivák egyaránt érezték, hogy valami töbről van itt szó, mint egyszerű műkedvelő előadásokról. Hogy mit vártunk a fesztiváltól, azt elsősorban nem is a színpadon látható eredmények árulják el. A sok bemutató színvonal és a műsorválasztás szempontjából is kielégítő, jó eredményeket hozott, s nem egy igen figyelemreméltó műsorszámot jegyezhetünk fel. Ennek ellenére a fesztivál döntő jelentősége a kultúrotthonok és együttesek összefogása volt, mely a közös munka, s — a város kulturális életében — egy új fejlődési szakasz kezdetét jelenti.

## Mindjárt az első nap

sok bátor kezdeményezést hozott színre, s azt mutatta, hogy nőtt az együttesek művészi igénye. Ez az igényesség a saját munka iránt ugyan

nem mindig vezetett kellő eredményre — így a Postás Kultúrotthon színjátszóinál, — mégis biztató, sőt: bizalmat kelto. A Juhász Gyula Kultúrház zenekara nyitotta meg a műsort, Markó Leó vezényletével. Már az első hangok után tudni lehetett, hogy nem pusztán műkedvelők zenélnek. A Móra Ferenc Kultúrotthon énekkara Becsky Balázs és a MAV Kultúrházé Boldizsár Kálmán vezetésével ugyan csak szépen szerepelt. Sikert arattak a KPDSZ Kultúrotthon táncosai is színes román, lengyel és cseh néptáncokkal. A Városi Balettiskola növendékeinek háromugrós és seprős tánca kedves, üde, szépen rendezett előadás volt.

## A Móra Ferenc Kultúrotthon

néptáncosok ugyanúgy előadták másnap a háromugrós, a patkós páros táncokat együtt, a Városi Balettiskola növendékei pedig a színpompás, nagyszerű Cigánytáncot mutatkoztak be ismét, melyben

igen szépen szerepelt Csongor Klári, s nagy tetszéssel fogadta a közönség a Babatündér bemutatójukat is. Csaknem minden betétszámot meg kellett ismételniük. A Juhász Gyula Kultúrotthon Bartók Béla énekkara lépett a közönség elé e napon a kórusok közül. A lelkes, fegyelmezett kórus Kertész Lajos vezetésével különösen Sárközi Aratódalával tűnt ki. Az est egyik legszébb számát a Juhász Gyula Kultúrotthon tehetséges balladomondója, Bárány Pálné szolgáltatta. A Sári bíró és az Adna isten olyan törvényt... című népballadát remek előadásával magával ragadta a közönséget. Befejező számként Molière: Kénytelen házasság című egyfelvonásosát adták elő a Juhász Gyula Kultúrotthon színjátszói, Miklósi György rendezésében. A szereplők közül különösen a tudósok alakítói tűntek ki, azonban az előadás még kissé vontatottnak, lassú ritmusúnak tetszett.

## A „Bujócska”

Csizmerek Mátyás háromfelvonásos vígjátéka került színre szombaton a November 7. Kultúrotthon előadásában. A darabot kedves, közvetlenhangú konferanسی vezető be, Révész Erzsébet, a Haladás TSZ tagja, aki ugyan nem szerepelt, de együtt örült a csoporttal, hogy a színházban fellépnek. A darab ismét — a még nagyobb közönség előtt — sikert aratott, a szereplők megelégtettek a várakozásnak.

## Az utolsó napon

ismét nagy sikerrel szerepelt a Városi Balettiskola a „Sétálni megy Panka” című balettmesejátékával. A bájos kis „gombát”, Halász Eszter betétszerepe után visszatapsolta a közönség, amely majdnem zsúfolásig töltötte meg a nézőteret. A Móra Ferenc Kultúrotthon színjátszói a Viharos alkonyat III. felvonásával léptek színre. Ez volt az egyetlen szovjet darab a fesztiválon. Kár, hogy ilyen részletmeggoldást kellett választaniuk. A MAV Kultúrotthon pedig a Certaloi vásárt adta elő. A MAV zenekar méltán lekötötte a hallgatók figyelmét, s az a vélemény alakult ki, hogy fokozottabb támogatással érdemes lenne fejleszteni ezt a tehetséges zenekart.

A fesztivál a közönség, és a kultúraktivák várakozáson felüli nagy tömegeit mozgatta meg. Reméljük: lesz folytatása, a kulturmunka fejlődésében, gazdagodásában. A fesztivál értékelésre egyébként lapunk későbbi számában még visszatérünk.

nagyüzem versenyfelhívásához való csatlakozásunkban vállaltak teljesítést.

Fiataljaink megállják a helyüket a termelésben. Az üzem sztahánovistái között ott találunk több DISZ-fiatalt, mint például Barcsa Margitot, Csányi Sándort és

Takó Sándornét.

Pártunk Központi Vezetőségének legutóbbi határozata óta, amely a DISZ-munka megjavítását tűzte célul, még nagyobb lendülettel dolgozunk azon, hogy ezek a határozatok meg is valósuljanak.

Korom Katalin

## A szovjet kormányküldöttség NDK-beli látogatásának nyugatnémet visszhangja

Berlin (MTI) A szovjet kormányküldöttségnek a Német Demokratikus Köztársaságban tett látogatása és a Grotewohl-kormányval folytatott eszmecsere nagy feltűnést keltett bonni politikai körökben.

A nyugatnémetországi lapok a Szovjetunió vezető államférfiainak látogatásáról szóló beszámolóikhoz hozzáfűzik, hogy

az Adenauer-kormány Bul-

ganyin és Hruscsov genfi és berlini nyilatkozatai után aligha térhet ki a Német Demokratikus Köztársaság kormányával való viszonyának rendezése elől. A Szociáldemokrata Párt és a Szabad Demokraták Párt több parlamenti képviselője kijelentette: — Itt az ideje, hogy a bonni és a berlini német kormány között tárgyalások kezdődjenek.

## A szovjet kormányküldöttség lengyelországi látogatásai

Varsó (TASZSZ) A Lengyelországban tartózkodó szovjet kormányküldöttség július 24-én M. A. Szuszlovnak, az SZKP Központi Bizottsága titkárnak vezetésével Krakkóból Zakopane üdülőhelyre érkezett. Ütköz-

ben a küldöttség meglátogatta azokat a helyeket, amelyek Vlagyimir Iljics Lenin emléket őrzik. Poroninóban a szovjet kormányküldöttség megkoszorúta a Lenin emlékművet.

Szegedi jegyzetek  
GYERMEKEINKERT

Eltögre, gyermekekről van szó, játszanak szerelő, kedves gyerekekről. Mit lehetne értük tenni? — kérdezte a II. kerületi öb. titkára. Csak 33 ezer forint van a költségvetésben és ez a Klapka téri játszótér renoválására elég! Továbbra is mostohagyerek maradjon a kerület más részein lakó apróságok? — Nehéz dolog, nehéző dolog mozgottak páran maguk elé — mit is lehetne az ember, ha nincs pénz? — Aztán tanakodni kezdtek. Az egyik azt mondta, a másik azt, — de egyik sem volt elfogadható.

— Elvtársak! — szölk egyes vállaltatvezetők — mi lenne, ha mi is segítenénk? — Tényleg — döbentek rá a többiek — mi is segíthetünk. Sőt, anyagot ad és 4 forgó-

segíthet még a kerület lakossága is. Eltögre, gyári üzemek különböző bejelentés nélkül ki tért játszótérek építéssel 1500 téglát szállítottak már a II. kerületi tanács udvarára.

A megbeszélésnek a híre ment. A tervet nagy örömmel fogadták a szülők is a kerületben. A tanácsstagok azonnal jelentkeztek a munkára. A vállaltotok is betartották az ígéreket és rövid időn belül együtt volt az építéshez szükséges anyag. Csúri és Balogh elvtársak pedig mind többen állították meg az utcán és közben odasúgták: „Aztán, ha arról a játszótér építéséről lesz szó, nekem is szóljanak am az elvtársak...”

Pár nap múlva begördülnek a kovácsok a tanács udvarára és hordani kezdik a téglát és a cementet. Megkezdik a Klapka,

Csillag, a Tatra téri és Petőfitelep Ladovászki tért játszótérek építését. A gyermekek pedig csillogó szemmel nézik, mert nem kergetik már őket az egyik utcasarokról a másikkra.

Pár nap múlva megjelennek az emberek is a játszótérekre. Ki ásvál, ki köműveskannál, ki lapáttal. Mindenki úgy, ahogy tud. Megkezdik az építést. De senki nem zúgolódik és észbe sem jut, hogy mindez csak semmiért. Assák az árkot, építik a fa-lakat és gondolatban már maguk előtt látják a lengőhintát és a csúszdát és hallják a gyerekek vidám zslavaját.

Többet ér ez nekik minden pénznel... (— if —)

## Könyvekről

## A rigmusköltészet

Katona Imre, Simon Zoltán és Varga Imre tanulmányai sorakoznak e könyvben, mely az évek óta vajdó, de csak egeret szülő rigmusköltészet eredetét, stílus- és ritmusproblémáit, zenei kérdéseit igyekszik megválaszolni. A szerzők helyesen indulnak ki a rigmus történeti előzményéből, bemutatják a magyar „rigmus” szó jelentését és tartalmát, majd sorra veszik a magyar néphöltsézet formáit és műfajait, melyek a mai rigmus fejlődését elősegíthetik. Ugyanakkor ismerlelik a nagyorosz, majd a szovjet csaszuska fejlődését, melynek felszabadulás után lényeges szerepe volt a mi rigmusaink alakulásában. Végezetül megrajzolják a kapcsolatos népzenei elemzéseket és mai rigmusirodalomnak bírálatát adják, amely egyszersmind tanácsadás is.

A mai magyar rigmus a fordulat éve után keletkezett a szovjet csaszuska nyomán, amelyeket a rigmusírók sokáig szinte egyetlen lehetőségnek hittek a rigmusírás terén, anélkül, hogy tisztában lettek volna a szovjet csaszuska mibenlétével és funkciójával, valamint anélkül hogy ismerték volna a magyar néphöltsézet rigmushagyományait.

A kötet túlnyomó része — Katona Imre értékes, gondolatébresztő munkája — foglalkozik a rigmus és a csaszuska viszonyával, majd bőséges elemzéssel és példatárrel tisztázza a rigmus szerepét a magyar néphöltsézetben.

Simon Zoltán a „Rigmus dallama” című tanulmányában a népzenei hagyomány rigmus-sal kapcsolatos jelentőségéről

ír és bizonyítja, hogy a szöveg gondos kimunkálása és a helyes dallamkiválasztás megnyílt emeli a rigmus megkedvelését, befogadását.

Varga Imre, mai rigmusainkról írva, kifejti hogy a rigmus alkalmas arra hogy valóban szocialista jellegű néphöltsézet legyen. Ehhez azonban — sok egyéb mellett, melyet a könyvben részletesen megtalálunk — az is szükséges, hogy a kulturális szervek művészi munkának tekintsék a rigmusolást, serkentsék a nép költési kedvét, tudják és tudatosítsák, hogy e művészet a népből jött, tehát öntevékeny és egyedi alkotó felelősséggel, művészi gondolat és igénytel alkossanak.

Nagy Dezső